

Súd: Okresný súd Ružomberok
Spisová značka: 5Csp/58/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120234034
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Majerčíková
ECLI: ECLI:SK:OSRK:2021:6120234034.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Ružomberok sudkyňou JUDr. Jankou Majerčíkovou v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35724803, so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava - Petržalka, právne zast. Remedium Legal, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava - mestská časť Petržalka, proti žalovanej: O. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. G. XS, XXX XX L., právne zast. Advokátska kancelária JUDr. Ladislav Jančí, s.r.o., IČO: 36862304, Dončova 1451/21, 034 01 Ružomberok, v spore o zaplatenie 3.000,- eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 3.000,-eur, ako aj náklady spojené s uplatnením pohľadávky vo výške 40,-eur, to všetko do 30-tich dní od právoplatnosti výroku tohto rozsudku spolu s úrokom z omeškania vo výške 10 % ročne zo sumy 3.000,-eur od 18.12.2018 do zaplatenia.

II. Žalobcovi sa p r i z n á v a náhrada trov konania v plnom rozsahu, ktoré mu je žalovaná p o v i n n á zaplatiť vo výške určenej samostatným uznesením vydaným súdnym úradníkom, po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou podanou na Okresnom súde Banská Bystrica dňa 05.02.2020 si žalobca uplatnil voči žalovanej právo na zaplatenie sumy 3.000 eur s prísl., titulom neuhradeného úveru, ktorý bol poskytnutý právnym predchodcom žalobcu Slovenská sporiteľňa a.s. (postupca) obchodnej spoločnosti OLLOX, s. r. o., IČO: 48 074 772 (ďalej len „dĺžnik“), a to na základe Zmluvy o úvere č. 5078034318 zo dňa 06.10.2015 Predmetom Zmluvy bolo poskytnutie splátkového úveru (ďalej len „úver“) vo výške 8.500,- EUR v sume, mene a za podmienok dohodnutých v Zmluve. Platne uzatvorenou Zmluvou sa dĺžnik zaviazal uhrádzať poskytnuté finančné prostriedky v pravidelných mesačných splátkach vo výške vo výške 142,- EUR mesačne vždy k 20. dňu v kalendárnom mesiaci, a zároveň platiť úroky, poplatky dohodnuté v Zmluve, ďalšie poplatky a náklady spojené s úverom a dodržiavať podmienky dohodnuté v Zmluve, vo Všeobecných obchodných podmienkach Slovenskej sporiteľne, a.s. (ďalej len „VOP“) a Produktových obchodných podmienkach pre úvery, bankové záruky a akreditívy Slovenskej sporiteľne, a.s. (ďalej len „POP“). Dĺžnik v zmysle čl. III. bodu 1. Zmluvy vyhlásil, že sa oboznámil so súčasťami Zmluvy, ktorými sú VOP, POP, Sadzobník a podmienky určené Zverejnením, za ktorých sa Bankový produkt v zmysle Zmluvy poskytuje, súhlasil s nimi a zaviazal sa ich dodržiavať, čo zároveň potvrdil svojím podpisom na predmetnej Zmluve. Aj pristupujúci dĺžnik podpisom na Zmluve vyhlásil, že pred uzatvorením Dohody o pristúpení k záväzku sa oboznámil s textom Zmluvy. Dňa 06.10.2015 uzatvoril postupca so žalovaným Dohodu o pristúpení k záväzku, prostredníctvom ktorej postupca v súlade s ust. § 533 Zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“) umožnil žalovanému pristúpenie k záväzku dĺžníka. V zmysle uzatvorenej Dohody o pristúpení k záväzku vznikla povinnosť žalovanému ako pristupujúcemu dĺžníkovi splatiť pohľadávku banky, ktorá vznikla na základe Zmluvy a plniť ďalšie podmienky vyplývajúce zo Zmluvy. Žalovaný ako pristupujúci dĺžnik sa preto stal

ďalším dlžníkom zo Zmluvy a zaviazal sa splatiť postupcovi pohľadávku a plniť ďalšie záväzky podľa Zmluvy spoločne a nerozdielne s dlžníkom. Pristupujúci dlžník - žalovaný v zmysle čl. III. bodu 1. Dohody o pristúpení k záväzku zároveň vyhlásil, že sa oboznámil so súčasťami Dohody o pristúpení k záväzku, ktorými sú VOP a POP, Sadzobník a podmienky určené Zverejnením, za ktorých sa Bankový produkt v zmysle Zmluvy poskytuje, súhlasil s nimi a zaviazal sa ich dodržiavať, čo zároveň potvrdil svojím podpisom na predmetnej Dohode o pristúpení k záväzku.

Postupca vyzýval dlžníka a žalovaného na zaplatenie omeškaných splátok úveru:

- výzvou zo dňa 17.08.2017, kde ku dňu 31.07.2017 evidoval postupca omeškané splátky úveru vo výške 616,20 EUR, a zároveň bol dlžník upozornený, aby zrealizoval úhradu dlžnej sumy v stanovenej lehote 15 dní.

- výzvami zo dňa 10.07.2018, v ktorých ku dňu 10.07.2018 evidoval postupca omeškané splátky úveru vo výške 2.671,94 EUR,

príčom dlžník so žalovaným boli upozornení, že v prípade ak nedôjde k úhrade dlžnej sumy v stanovenej lehote 15 dní, postupca je oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky.

Dlžník a žalovaný porušili svoje zmluvné povinnosti v zmysle článku bod 10.1. písm. a) Produktových obchodných podmienkach pre úvery, bankové záruky a akreditívy Slovenskej sporiteľne, a.s., v dôsledku čoho postupca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu

04.09.2018, pričom ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti predstavovala pohľadávka žalovaného sumu vo výške 6.609,90 EUR. Výzvou zo dňa 12.09.2018 postupca opätovne vyzval dlžníka a žalovaného k úhrade pohľadávky, ktorá ku dňu 12.09.2018 predstavovala sumu vo výške 6.609,90 EUR. Vo výzve postupca zároveň upozornil dlžníka a žalovaného, že ak nedôjde k dobrovoľnej úhrade pohľadávky, postupca je oprávnený postúpiť pohľadávku tretej osobe.

Slovenská sporiteľňa a.s. postúpila predmetnú pohľadávku Zmluvou o postúpení pohľadávok č. 1062/2018/CE zo dňa 17.1.2018 na žalobcu. Pohľadávka žalobcu ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky predstavovala sumu 6.698,11 EUR, ktorá pozostávala z istiny vo výške 5.831,84 EUR, riadnych úrokov vo výške 553,85 EUR, úrokov z omeškania vo výške 189,42 EUR a poplatkov vo výške 123,- EUR, a to v súlade s prílohou k Zmluve o postúpení pohľadávok, kde postupca deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Žalovaný odo dňa postúpenia pohľadávky k dnešnému dňu neuhradil dlžnú sumu ani len čiastočne. Žalobca si na základe uvedeného v zmysle svojho dispozičného oprávnenia uplatňuje od žalovaného iba istinu vo výške 3.000 €, ktorá predstavuje časť istiny z postúpenej pohľadávky. Žalobca si zvyšnú sumu z postúpenej pohľadávky v tomto konaní neuplatňuje. Je nesporné, že medzi postupcom a dlžníkom vznikol obchodný záväzkový podľa ust. § 497 až § 507 zák. č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka (ďalej len „Obchodný zákonník“), na základe ktorého postupca poskytol v prospech dlžníka finančné prostriedky v dohodnutej výške a dlžník sa zaviazal splatiť poskytnuté finančné prostriedky v dohodnutom čase a dodržiavať dohodnuté podmienky. Z tohto záväzkového vzťahu vznikla povinnosť postupcu poskytnúť finančné prostriedky v dohodnutej výške, čo aj urobil a dlžníkovi plniť ustanovenia Zmluvy, čo však neurobil. Žalovaný sa v súlade s ust. § 533 Občianskeho zákonníka dohodol s postupcom, že splní za dlžníka jeho peňažný záväzok, čím sa stal ďalším dlžníkom popri dlžníkovi a zodpovedá s ním spoločne a nerozdielne. Podľa čl. I. bodu 1. Základných podmienok Zmluvy si zmluvné strany pre prípad omeškania s plnením pohľadávky dohodli úrok z omeškania vo výške 10 % p. a. Podľa § 369c ods. 1 Obchodného zákonníka: „Omeškaním dlžníka vzniká veriteľovi okrem nárokov podľa § 369, 369a a 369b aj právo na paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky, a to bez potreby osobitného upozornenia. Výšku paušálnej náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky ustanoví vláda Slovenskej republiky nariadením.“ Podľa § 2 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 21/2013 Z.z.: „Výška paušálnej náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky podľa § 369c ods. 1 zákona je 40 eur jednorazovo bez ohľadu na dĺžku omeškania. Žalobca si v tomto konaní uplatňuje od žalovanej zákonný úrok z omeškania počnúc dňom 18.12.2018, t.j. dňom nasledujúcim po postúpení pohľadávky.

2. Okresný súd Banská Bystrica v upomínacom konaní 12Up/267/2020 vydal dňa 2.9.2020 platobný rozkaz, voči ktorému podala žalovaná odpor s odôvodnením vo veci samej (č.l.83 - 85 spisu), pričom v dôsledku návrhu žalobu na pokračovanie v konaní na súde miestne príslušnom na prejednanie veci, došlo k zrušeniu vydaného platobného rozkazu a predmetná vec bola postúpená dňa 21.12.2020 Okresnému súdu Ružomberok.

3. Žalovaná v podanom odpore (č.l.83-85 spisu) neuznala nárok uplatnený žalobu ani z časti, poprela skutkovú relevanciu každého tvrdenia žalobcu. Poukázala na skutočnosť, že zmluva o úvere č.5078034318 z 06.10.2015 ako aj dohoda o pristúpení k záväzku z 06.10.2015, vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru z 05.09.2018 a zmluva o postúpení pohľadávok č.1062/2018/CE z 17.12.2018 sú absolútne neplatné právne úkony, nakoľko žiaden z týchto právnych úkonov nebol podpísaný štatutárnym zástupcom Slovenskej sporiteľne a.s. ani žalobcom. Zároveň poukázala na výpis z obchodného registra Slovenskej sporiteľne a.s. ohľadne konania menom spoločnosti. Žiaden z členov predstavenstva Slovenskej sporiteľne a.s. nepodpísal ani jeden z vyššie uvádzaných právnych úkonov. Uvedené právne úkony majú predpísanú písomnoprávnú formu, v dôsledku jej nedodržania a nepodpísania ich obsahu príslušným štatutárnym orgánom žalobcu a jeho údajného právneho predchodcu sú neplatné od začiatku. Pokiaľ ide o osobu žalovanej, táto má postavenie spotrebiteľa, keď v čase podpisovania daných dokumentov nebola podnikateľom a takéto postavenie nemá ani dnes. Vo vzťahu k dohode o pristúpení k záväzku z 06.10.2015 je potrebné poukázať na to, že táto má zakladať vznik právneho vzťahu v zmysle § 533 Občianskeho zákonníka, čo tiež potvrdzuje uvedený záver o postavení žalovanej ako spotrebiteľa. Samotná dohoda o pristúpení k záväzku mala byť podpísaná v čase, keď ešte neexistoval žiaden záväzok z úverovej zmluvy, čo už samo o sebe spôsobuje jej neplatnosť, nakoľko nemožno pristúpiť k neexistujúcemu dlhu. Predmetná dohoda o pristúpení k záväzku je teda neurčitá, neplatná. V čl. I. tejto zmluvy sa síce konštatuje uzatvorenie úverovej zmluvy, avšak používa sa termín úver, v zátvorke za sumou 8.500,- eur už nie je uvedená žiadna konkrétna pohľadávka ku ktorej má žalovaná pristúpiť. V písmene A sa nepoužíva pojem „úver“ ako v čl. I., ale nový pojem „úverová pohľadávka“, ktorý nie je v celom texte dohody o pristúpení k záväzku vysvetlený a ani definovaný. V čl. II. ods. 2 sa už nehovorí o „úverovej pohľadávke“ ale o „pohľadávke banky“, pričom ani tento pojem nie je v zmluve vysvetlený. Ani jedna z týchto pohľadávok, ku ktorým sa má pristúpiť, nie je v zmluve špecifikovaná jej číslom, nie je uvedený spôsobom jej splácania, lehota splatnosti, či jednotlivých splátok, ani výška jednotlivých splátok, nie je označené príslušenstvo. Žalovaná poprela, že by bola oboznámená so všeobecnými obchodnými podmienkami a produktovými obchodnými podmienkami pre úvery, bankové záruky a akreditívy Slovenskej sporiteľne. Vzhľadom k tomu, že údajný právny predchodca žalobcu žalovanej nepoukázal žiadne finančné prostriedky a ani z podanej žaloby nevyplýva, kedy presne a či vôbec mal byť dlžníkovi poskytnutý úver v sume 8.500,- eur, žalovaná z dôvodu právnej istoty popiera poskytnutie úveru dlžníkovi v sume 8.500,- eur. Ďalej namietla postup Slovenskej sporiteľne pri vyhlásení predčasnej splatnosti úveru a postúpení daných pohľadávok žalobcovi, čo nekorešponduje so zákonom a to ani s obsahom § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ani s ustanovením § 92 ods. 8 Zákona o bankách. V dohode o pristúpení k záväzku nebolo dohodnuté právo banky žiadať o predčasnú splatnosť úveru. Pokiaľ ide o výzvu z 10.07.2018, z tejto nie je zrejmé, ktoré splátky považuje banka za omeškané, hovorí len o pohľadávke v sume 2.671,94 eur. Tento právny úkon je teda z pohľadu ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka neurčitý a teda neplatný. V sume 2.671,94 eur je zjavne zahrnutá aj splátka v sume 142,- eur splatná 20.06.2018, teda ak touto výzvou banka vyzývala na uhradenie tejto splátky, bola oprávnená z dôvodu jej neuhradenia vyhlásiť predčasnú splatnosť najskôr po 3 mesiacoch od jej splatnosti, teda najskôr 20.09.2018. Banka však predčasnú splatnosť pohľadávky vyhlásila podľa podkladov žalobcu už 04.09.2018, čo je v rozpore s vyššie uvedenými zákonnými ustanoveniami. V tomto smere poukázala na rozsudok Krajského súdu v Žiline 10Co/84/2018. Banka vo výzve z 05.09.2018 určila lehotu na zaplatenie spoplatneného dlhu na 15 dní od doručenia výzvy žalovanej, ktorá jej mala byť doručená 14.09.2018, teda predčasne spoplatnený dlh sa mal podľa výzvy banky stať splatným 29.09.2018, a teda k omeškaniu s jeho uhradením mohlo dôjsť najskôr 30.09.2018. Banka mala právo takúto pohľadávku postúpiť až po uplynutí 90 dní, teda až dňa 30.12.2018. Samotná zmluva o postúpení pohľadávok však bola podpísaná už dňa 17.12.2018. Súčasne žalovaná namietla a poprela uplatnený úrok z omeškania vo výške 10% ročne od 18.01.2018 ako aj náklady spojené s uplatnením pohľadávky vo výške 40,- eur, keď žalovaná má postavenie spotrebiteľa. Neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávok je daná aj tým, že z jej obsahu nevyplýva postúpenie pohľadávky voči žalovanej. Z textu tejto zmluvy nie je zrejmé, aká pohľadávka, respektíve aké pohľadávky a v akej výške sa na postupníka postupujú, čo svedčí o neplatnosti tejto zmluvy z dôvodu jej neurčitosti. Formálno-právne je podaná žaloba nesprávna aj v tom, ak by bola daná pasívna legitímácia žalovanej na konanie v danej veci, potom by nebolo namieste vydať vo veci rozhodnutie s navrhovaným petitom z dôvodu tvrdenej pasívnej solidarity žalovanej a dlžníka.

4. Žalobca vo svojom vyjadrení k podanému odporu (č.l.99-102 spisu) zotrval na argumentácii uvádzanej v podanej žalobe, keď je nesporné, že medzi pôvodným veriteľom a právnickou osobou tým vznikol obchodný záväzkový vzťah podľa § 497 až § 507 Obchodného zákonníka, na základe ktorého pôvodný

veriteľ poskytol finančné prostriedky v dohodnutej výške klientovi a klient sa zaviazal splatiť poskytnutý úver v dohodnutom čase a dodržiavať dohodnuté podmienky. Z tohto záväzkového vzťahu vznikla povinnosť pôvodnému veriteľovi poskytnúť úver v dohodnutej výške, čo aj urobil a klientovi vznikla povinnosť plniť ustanovenia zmluvy.

Dňa 06.10.2015 žalovaný pristúpil k dlhu a uznal ho čo do dôvodu a výšky, záväzok voči veriteľovi. Pristúpenie k záväzku nemá na existenciu zabezpečovacích prostriedkov pohľadávky žiaden vplyv, pretože ním sa nemení právny vzťah medzi veriteľom a pôvodným dlžníkom. Ak pristupujúci dlžník splnil dlh za pôvodného dlžníka, so zánikom hlavného záväzku zanikne aj jeho zabezpečenie. Žalobca nestotožňuje s vyjadrením žalovaného, v zmysle ktorého žalovaný vstúpil do právneho vzťahu ako spotrebiteľ. V súvislosti s uzavretou Dohodou nemožno hovoriť ako o spotrebiteľskej zmluve, nakoľko pôvodný veriteľ na základe tejto Dohody neposkytoval žalovanému žiadne výrobky a ani žiadne služby pre osobnú potrebu alebo potrebu príslušníkov jeho domácnosti. Z uvedeného dôvodu sa na Dohodu nevzťahujú ustanovenia, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru. Rovnaký právny názor vyslovil aj Súdny dvor Európskej únie vo veci C 45/96 (Bayerische Hypotheken und Wechselbank proti Edgar Dietzinger), v ktorej uviedol, že za spotrebiteľa rozhodne nemožno považovať osobu, ktorej nie sú určené služby. Medzi pôvodným veriteľom a právnickou osobou vznikol záväzok už pri uzatvorení Zmluvy. Žalovaný ako fyzická osoba v súlade s ust. § 533 Občianskeho zákonníka pristúpil k tomuto záväzku na základe čoho sa stal dlžníkom. S poukazom na uznesenie Krajského súdu v Košiciach, sp. zn.: 2Cob/44/2016 zo dňa 30.09.2016 : „v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa sa spotrebiteľom rozumie fyzická osoba, ktorá nakupuje výrobky alebo používa služby pre osobnú potrebu alebo pre potrebu príslušníkov svojej domácnosti. Žalovaný v 2. rade písomne pristúpil k záväzku žalovaného v 1. rade ako fyzická osoba, ale nie ako spotrebiteľ, pretože mu neboli určené žiadne služby, pristúpil do existujúceho právneho vzťahu medzi žalobcom a žalovaným v 1. rade. Pristúpením žalovaného v 2. rade k záväzku nedošlo k zmene právneho vzťahu medzi veriteľom a pôvodným dlžníkom (žalovaným v 1. rade) a jeho pristúpenie k záväzku nemá vplyv na zabezpečovacie prostriedky pohľadávky, nejedná sa o nový právny vzťah, ale pristúpenie k existujúcemu právnemu vzťahu. Súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil, keď konštatoval, že medzi žalobcom a žalovaným v 2. rade ide o spotrebiteľský vzťah a uzatvorenú zmluvu medzi žalobcom a žalovaným v 2. rade vyhodnotil podľa právnych predpisov upravujúcich práva spotrebiteľ.“

Pokiaľ ide o splnenie podmienok v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách, žalobca poukázal na skutočnosť, že právny predchodca žalobcu dodržal všetky podmienky, žalovaný bol v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní a zároveň bolo preukázané, že žalovaný bol právnym predchodcom žalobcu opakovane vyzvaný na úhradu omeškaných splátok a to:

1/ výzvou zo dňa 10.07.2018

2/ výzvou označenou ako „oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti“ zo dňa 05.09.2018, ku ktorej žalobca pripojil kópiu doručky, ktorá preukazovala doručenie tejto výzvy žalovanému.

Žalovaný bol teda v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve banky v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní a teda bolo preukázané, že zo strany právneho predchodcu žalobcu nedošlo k porušeniu ust. § 92 ods. 8 ZoB. V súvislosti s Oznámením o postúpení pohľadávky žalobca poukázal na skutočnosť, že v konaní predložil oznámenie postupcu žalovanému o postúpení pohľadávky, spolu s podacím hárkom, preukazujúcim odoslanie tejto písomnosti žalovanému, pričom relevantné oznámenie postupcu žalovanému o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitimáciu postupníka (žalobcu) na vymáhanie postúpenej pohľadávky a súd má povinnosť z tohto oznámenia vychádzať bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení. Dlžník (žalovaný) sa v takom prípade nemôže úspešne dovolať neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky, ani jej prípadne neexistencie (rozhodnutie NS SR sp. zn. 4 Obo 210/2001, uznesenie Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 1Co/387/2015 zo dňa 04.05.2016, uznesenie Krajského súdu v Žiline zo dňa 30.11.2015, sp. zn. 8Co/564/2015, uznesenia Krajského súdu v Nitre zo dňa 27.06.2014, sp. zn. 9Co/133/2013).

Súhlas žalovaného s postúpením a ust. § 89 ods. 1 zákona o bankách . Podľa ustanovenia § 89 ods. 1 zákona o bankách Banka a pobočka zahraničnej banky pri vykonávaní bankových činností na území Slovenskej republiky uzatvárajú a vykonávajú obchody so svojimi klientmi na zmluvnom základe v súlade s právnym poriadkom Slovenskej republiky. Klient má právo na uzavretie zmluvy o obchode v slovenskom jazyku, ako aj na poskytovanie informácií od banky a pobočky zahraničnej banky, na predkladanie podaní banke a pobočke zahraničnej banky a na uskutočňovanie inej komunikácie s bankou a pobočkou zahraničnej banky v slovenskom jazyku; týmto nie je dotknutá možnosť súbežného používania iných jazykov, ak to ustanovuje osobitný zákon alebo ak sa na tom banka alebo pobočka

zahraničnej banky so svojim klientom písomne dohodnú, pričom klient má právo vybrať si rozhodujúci jazyk pre znenie zmluvy, ak osobitný zákon neustanovuje inak. Banka alebo pobočka zahraničnej banky si so svojim klientom môžu zmluvne upraviť práva a povinnosti z obchodov odchyľne od zákona alebo osobitného predpisu, ak to zákon ani osobitný predpis výslovne nezakazuje alebo ak z povahy ich ustanovení nevyplýva, že sa od nich nemožno odchyliť; takáto zmluva musí mať formu a podobu vyžadovanú zákonom alebo dohodou účastníkov, pričom banka a pobočka zahraničnej banky zodpovedá za jej preukázateľné vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu najneskôr pri uzavretí obchodu a za jej uchovávanie a ochranu podľa § 42 ods. 1.

Podľa bodu 19.16 Všeobecných obchodných podmienok Klient výslovne súhlasí s tým, že Banka je oprávnená kedykoľvek postúpiť akékoľvek svoje Pohľadávky, a to bez ohľadu na to, či sú budúce alebo súčasné, podmienené alebo nepodmienené, bež ohľadu na právny vzťah, z ktorého vyplývajú, ako aj bez ohľadu na to, či Banka vznikla v súvislosti s takouto Pohľadávkou akúkoľvek požiadavku, alebo nie, voči Klientovi na tretiu osobu, alebo previesť akékoľvek svoje záväzky voči nej na tretiu osobu výlučne s predchádzajúcim písomným súhlasom Banky.

Nakoľko ustanovenie § 89 ods. 1 zákona o bankách pripúšťa úpravu vzťahov medzi bankou a klientom odchyľne od ustanovení daného zákona, pokiaľ zákon predmetnú odchýlku nevyklučuje, pričom ustanovenie § 92 ods. 8 predmetného zákona nevyklučuje odchýlnu úpravu vzájomných vzťahov, zmluvné strany si dohodli otázku postúpenia odchyľne od predmetného zákona. Vo všeobecných obchodných podmienkach, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy si zmluvnú strany dohodli možnosť postúpenia pohľadávky nepodmienenú počtom dní omeškania, prípadne zaslaním písomnej výzvy. Vzhľadom na uvedené možno konštatovať, že došlo k platnému postúpeniu pohľadávky. S uvedeným záverom a stotožnil aj Krajský súd v Prešove v rozhodnutí sp. zn. 11Co/11/2015, zo dňa 25.08.2016, v rozhodnutí sp. zn. 9Co/145/2015 zo dňa 05.10.2016, v rozhodnutí sp. zn. 11Co/206/2015 zo dňa 05.10.2016.

Zároveň žalobca nemôže súhlasiť ani s tým, že by predmetné ustanovenie spôsobovalo nevyvážené postavenie zmluvných strán, nakoľko predmetné ustanovenie je v súlade s ustanovením § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Zákon o bankách umožňuje zmluvným stranám upraviť si vzájomné vzťahy odchyľne od predmetného zákona, pričom predmetné ustanovenie obchodných podmienok je v súlade s ustanoveniami Občianskeho zákonníka.

Vyhlasenie mimoriadnej splatnosti úveru a ust. § 53 ods. 9 OZ

Mimoriadna splatnosť úveru bola postupom vyhlásená podaním zo dňa 05.09.2018, pričom postup, ktorý postupca pri vyhlasovaní mimoriadnej splatnosti úveru zvolil, je plne v súlade s odbornou literatúrou, v ktorej možno nájsť odpoveď ohľadom výkladu ust. § 53 ods. 9 OZ, v spojení s ust. § 565 OZ. Podľa ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka: „Ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.“

Podľa Občianske právo s vysvetlivkami, 1. až 4. zväzok. Bratislava: Iura Edition spol s.r.o., PLANK K. a kol. 2009., 1900 s. ISBN 80-88715-07-5: „V odseku 9 sa spresňujú podmienky splácania záväzkov zo spotrebiteľských zmlúv v splátkach. Podľa tejto úpravy dodávateľ môže uplatniť právo vyplývajúce z § 565, t.j. žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky (ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené) najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky. Toto právo však môže uplatniť iba za podmienky, že naň upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní. Z tejto úpravy jednoznačne nevyplýva, od akej udalosti treba túto lehotu počítať. Z celého kontextu ustanovenia však možno vyvodiť, že musí uplynúť najmenej 15 dní odo dňa, keď dodávateľ upozornil spotrebiteľa, že uplatňuje právo na zaplatenie celej pohľadávky, do dňa, keď má dôjsť k splatnosti celej pohľadávky, resp. do dňa, keď ju má spotrebiteľ uhradiť. Pre úplnosť treba dodať, že 15-dňová lehota však môže najskôr začať plynúť po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením jednej zo splátok, teda nasledujúci deň po dni, ktorý bol v splátkovom plnení dohodnutý ako deň splatnosti splátky. Zákonodarca sa však v tejto súvislosti dostatočne nevysporiadal s kogentnou úpravou zakotvenou v poslednej vete § 565, podľa ktorej právo na zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky môže veriteľ (dodávateľ) použiť najneskôr do splatnosti nasledujúcej splátky. Vzhľadom na uvedené sa v § 53 ods. 9 malo ustanoviť, že posledná veta v § 565 sa na tieto prípady nevzťahuje, ako aj to, dokedy teda dodávateľ môže toto právo uplatniť. Za tohto legislatívneho stavu poslednú vetu § 565 pri spotrebiteľských zmluvách použiť nemožno. To znamená, že dodávateľ môže žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky kedykoľvek, ak sú splnené podmienky uvedené v § 53 ods. 9. Postupca v posudzovanom prípade využil svoje právo zosplatniť pohľadávku a podaním zo dňa 05.09.2018 upozornil žalovaného, že si toto právo uplatňuje. Zároveň žalovaného týmto podaním vyzval

v lehote 15 dní k dobrovoľnej úhrade pohľadávky, t.j. k zosplatneniu úveru prišlo márnym uplynutím lehoty na zaplatenie v zmysle ust. § 53 ods. 9 OZ. Postupca toto svoje právo využil v súlade s ust. § 53 ods. 9 OZ pre nespĺnenie splátky, ktorá využitiu tohto práva predchádzala po dobu 3 mesiacov. Na základe uvedeného má žalobca za to, že v konaní bolo preukázané účinné zosplatnenie úveru zo strany postupcu, v dôsledku ktorého sa všetky splátky úveru splatné do budúca stali splatnými. Žalobca pre úplnosť záverov poukázal aj na to, že postupca žalovaného pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti opakovane vyzýval k úhrade omeškaných splátok úveru, pričom v týchto výzvach nad rámec svojich zákonných povinností upozorňoval žalovaného aj na možnosť uplatnenia práva vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru. Ako však vyplýva z vyššie uvedeného, vyhlásenie mimoriadnej splatnosti bolo právne účinné bez ohľadu na vykonanie týchto výziev postupcom, nakoľko postupca v podaní zo dňa 05.09.2018 dodržal všetky zákonné náležitosti, ktoré mu ust. § 53 ods. 9 OZ ukladá.

K námietke premlčania nároku:

Žalobca poukazuje na skutočnosť, že pri dohode o plnení dlhu v splátkach môže veriteľ od dlžníka žiadať vždy len splnenie príslušnej splátky, ktorá sa stane splatnou (zročnou). Každá zo splátok tak predstavuje samostatné plnenie a preto pre každú z nich plynie trojročná premlčacia doba podľa § 103 Občianskeho zákonníka samostatne. Občiansky zákonník ďalej v ustanovení § 565 umožňuje, aby sa veriteľ s dlžníkom dohodli, že ak sa nespĺní niektorá splátka, môže veriteľ uplatniť právo na zosplatnenie celého dlhu (tzv. strata výhody splátok). Veriteľ v takom prípade môže žiadať o zaplatenie celého dlhu, avšak toto svoje právo môže uplatniť len do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky, v opačnom prípade toto právo zaniká. Ak toto právo veriteľ uplatní, trojročná premlčacia doba, pokiaľ ide o celý zostávajúci dlh, začína plynúť odo dňa splatnosti splátky, pre nespĺnenie ktorej došlo k vyhláseniu splatnosti celého dlhu. Ak však veriteľ toto právo nevyužije a ďalšia splátka sa stane splatnou, potom toto právo zaniká a vzniká mu až v prípade, ak dlžník nezaplatí ani túto, ďalšiu splátku dlhu. Neuplatnenie práva podľa ust. § 565 Občianskeho zákonníka do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky spôsobuje zánik tohto práva veriteľa. V posudzovanom prípade bolo platobnou históriou preukázané, že žalovaný bol v čase vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru (05.09.2018) v omeškaní s plnením splátok po dobu dlhšiu ako 3 mesiace (od 20.06.2018). Keďže však právo vyhlásiť mimoriadnu splatnosť zaniká splatnosťou najbližšie nasledujúcej splátky, potom mimoriadna splatnosť úveru nemohla byť v posudzovanom prípade vyhlásená pre nezaplatenie prvej nezaplatennej splatnej splátky. Oprávnenie žalobcu vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pre nezaplatenie tejto splátky totiž zaniklo v súlade s ust. § 565 Občianskeho zákonníka splatnosťou ďalšej splátky úveru. Zároveň je potrebné uviesť, že ak by žalobca pre nespĺnenie tejto splátky vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, potom by porušil ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, nakoľko žalovaný nebol v tom čase v omeškaní po dobu dlhšiu ako 3 mesiace. Taktiež by bol takýto postup žalobcu v rozpore s dobrými mravmi, nakoľko by odňal žalovanému možnosť prípadného douhradenia omeškanej splátky. Z uvedených dôvodov je zrejmé, že v prípade, ak žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru podaním zo dňa 05.09.2018 - toto svoje právo uplatnil v súlade s ust. § 565 Občianskeho zákonníka pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 20.08.2018 a zároveň toto svoje právo uplatnil v súlade s ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka po omeškaní spotrebiteľa s platením splátok po dobu dlhšiu ako 3 mesiace. V posudzovanom prípade teda došlo v súlade s ust. § 565 Občianskeho zákonníka a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru pre nespĺnenie splátky splatnej dňa 20.08.2018. Premlčacia doba pre všetky splátky splatné po 20.08.2018 tak začala v súlade s ust. § 103 Občianskeho zákonníka plynúť od zročnosti splátky, pre nespĺnenie ktorej došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru (v posudzovanom prípade od splátky splatnej dňa 20.08.2018) a uplynula by najskôr dňa 20.08.2021. Keďže žaloba bola na súde podaná dňa 05.02.2020, žalobca má za to, že svoj nárok uplatnil na súde pred uplynutím premlčacej doby. Rovnaký právny záver vyplýva i z ustálenej rozhodovacej praxe súdov (uznesenie Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 15CoCsp/13/2020 z 25.05.2020, Uznesenie Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 7Co/141/2017 z 28.03.2018, Uznesenie Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 5Co/114/2017 z 28.04.2017, uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 11Co/13/2018 z 26.09.2018).

5. Žalovaná vo svojom vyjadrení doručenom súdu dňa 29.03.2021 (č.l.124 a nasled. spisu) zotrvala na argumentácii uvádzanej v podanom odpore s tým, že v prejednávanej veci má postavenie spotrebiteľa poukazujúc na legálnu definíciu pojmu spotrebiteľ v zmysle § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, pri podpísaní dohody o pristúpení k záväzku z 06.10.2015 konala ako fyzická osoba nepodnikateľ, v tom čase a ani teraz nedisponuje živnostenským a ani iným oprávnením na výkon podnikateľskej činnosti. Samotná dohoda o pristúpení k záväzku je pre jej neurčitost' a protiprávnosť neplatná, mala byť podpísaná v čase, keď ešte neexistoval žiaden záväzok z úverovej zmluvy, čo samo o sebe spôsobuje jej neplatnosť, nakoľko nemožno pristúpiť k neexistujúcemu dlhu. Právna argumentácia

žalobcu popierajúca právo žalovanej namietat' neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky nemôže obstať. Žalovaná zotrúva v názore, že postup Slovenskej sporiteľne a.s. pri vyhlásení predčasnej splatnosti úveru a postúpení pohľadávok žalobcovi nekorešponduje so zákonom, ani s obsahom § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ani s ustanovením § 92 ods. 8 Zákona o bankách. V dohode o pristúpení k záväzku nebolo dohodnuté právo banky žiadať o predčasnú splatnosť úveru. z pohľadu ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka a § 53 ods. 9 občianskeho zákonníka je uvedený právny úkon banky neurčitý a neplatný (výzva z 10.07.2018), pričom touto výzvou banka vyzývala aj na uhradenie splátky 142,- eur splatnej 20.06.2018, v takom prípade bola oprávnená z dôvodu jej neuhradenia vyhlásiť predčasnú splatnosť najskôr po 3 mesiacoch od jej splatnosti, teda najskôr 20.09.2018. Banka však predčasnú splatnosť pohľadávky vyhlásila podľa podkladov žalobcu už 04.09.2018, respektíve ako udáva žalobca v poslednom podaní dňa 05.09.2018, čo je zjavne v rozpore s vyššie uvádzanými zákonnými ustanoveniami. V tomto smere poukázala žalovaná na obsah rozsudku Krajského súdu v Žiline 10Co/84/2018. Žalobca nie je subjektom aktívne vecne legitimovaným v prebiehajúcim spore. Banka vo výzve z 05.09.2018 určila lehotu k zaplateniu spoplatneného dlhu na 15 dní od doručenia výzvy žalovanej, ktorá jej mala byť doručená 14.09.2018, predčasne spoplatnený dlh sa mal teda stať splatným 29.09.2018 a k omeškaniu mohlo dôjsť najskôr dňa 30.09.2018.

6. K vyjadreniu žalovanej zo dňa 29.03.2021 žalovaný uviedol, že dňa 06.10.2015 uzatvorila Slovenská sporiteľňa, a.s. (ďalej ako „postupca“) s klientom OLLOX, s.r.o. (ďalej ako „dlžník“) Zmluvu o úvere (ďalej len „Zmluva“), na základe ktorej poskytol postupca dlžníkovi úver vo výške 8.500,- €. Dohodou o pristúpení k záväzku zo dňa 06.10.2015 pristúpila žalovaná k záväzku dlžníka a vyhlásila, že v prospech banky splní popri Dlžníkovi pohľadávku banky. Podľa ustanovenia § 533 zákona 40/1964 Z. z. Občiansky zákonník Kto bez súhlasu dlžníka dohodne písomne s veriteľom, že splní za dlžníka jeho peňažný záväzok, stáva sa dlžníkom popri pôvodnom dlžníkovi a obaja dlžníci sú zaviazaní spoločne a nerozdielne. Ustanovenie § 531 ods. 4 tu platí obdobne. V zmysle čl. I. Zmluvy bola dohodnutá premenná úroková sadzba: Referenčná sadzba . V zmysle čl. I ods. 1 Zmluvy sa dlžník zaviazal v prípade omeškania uhradiť Zmluvnú pokutu za omeškanie vo výške 25,- € za každý prípad omeškania. Dňa 17.12.2018 postúpil postupca na žalobcu pohľadávku zo Zmluvy v celkovej výške 6698,11 €, ktorá pozostávala z istiny vo výške 5831,84 €, z riadneho úroku vo výške 553,85 €, z úroku z omeškania zmluvného vo výške 189,42 € a z poplatkov vo výške 123,- € v súlade s prílohou k Zmluve o postúpení pohľadávok.

Istina vo výške 5831,84 €

- dlžník dňa 06.10.2015 čerpal peňažné prostriedky v celkovej výške 8.500,- €
- dlžník z poskytnutého úveru uhradil sumu v celkovej výške 3366,30 €,
- z úhrad dlžníka bola na istinu započítaná suma vo výške 2668,16 €, na riadny úrok suma vo výške 599,22 €, na úrok z omeškania suma vo výške 0,92 € a na poplatky suma vo výške 98,- €
- postúpená istina tak predstavuje poskytnutý úver mínus úhrady dlžníka započítané na istinu (8500,- € - 2668,16 € = 5831,84 €)

Žalobca si v rámci svojho dispozičného oprávnenia uplatňuje len časť postúpenej istiny vo výške 3000,- €.

Žalovaná v podaní namieta, že Dohoda o pristúpení záväzku zo dňa 06.10.2015 (ďalej len „Dohoda“) je neplatná pre jej neurčitosť a protiprávnosť, a že bola uzatvorená v čase keď neexistoval žiadny záväzok z úverovej zmluvy. Z jej obsahu údajne nie je zrejmé, k akému konkrétnemu záväzku mala žalovaná pristúpiť. Žalobca s týmto tvrdením žalovanej nesúhlasí, nakoľko v článkoch I. a II. Dohody je jednoznačne určené k akému záväzku žalovaná pristupuje, kedy tento záväzok vznikol a čo je jeho obsahom. Žalovaná vo svojom podaní ďalej uvádza, že nebola oboznámená s obchodnými podmienkami ani úverovou zmluvnou, k čomu žalobca uvádza, že v článku III. Dohody žalovaná ako pristupujúci dlžník vyhlasuje, že sa oboznámila s Všeobecnými obchodnými podmienkami Slovenskej sporiteľne, a.s., Produktovými obchodnými podmienkami pre úvery, bankové záruky a akreditívy Slovenskej sporiteľne, a.s., Sadzobníkom a podmienkami určenými Zverejnením, za ktorých sa bankový produkt poskytuje, súhlasí s nimi a zaväzuje sa ich dodržiavať. Dohodu o pristúpení k záväzku žalovaná vlastnoručne podpísala, čím jednoznačne prejavila vôľu pristúpiť k záväzku a v zmysle čl. II ods. 4 potvrdila, že sa oboznámila s obsahom všetkých práv a všetkých povinností, ktoré vyplývajú z úverovej zmluvy. Nad rámec uvedeného žalovaná vlastnoručným podpisom potvrdila svoje vyhlásenie „Pristupujúci dlžník O. V., rodné číslo XXXXXXXXXXX, občiansky preukaz EP XXXXXX, trvalý pobyt XX, XXX XX K. Y. podpisom vyhlasuje, že pred uzatvorením Dohody o pristúpení sa oboznámil s textom Úverovej zmluvy. Zároveň

vyhlasuje, že je dostatočne informovaný o ekonomickej situácii Dlužníka a o dôsledkoch uzatvorenia Dohody o pristúpení."

7. Sporové strany na pojednávaní zotrvali na svojich vyjadreniach a argumentácií. Právny zástupca žalovanej na doplnenie uviedol, že pokiaľ žalobca tvrdí, že právny vzťah žalovanej a pôvodného dlžníka je vzťahom spoločnej a nerozdielnej zaviazanosti, uvedené sa neodrazilo v žalobnom návrhu, keď len voči žalovanej sa žalobca domáha zaplata sumy 3.000,- eur. Spoločná a nerozdielna zaviazanosť znamená, že musí žalovať oboch. Zároveň poprel aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu, keď žalobca nepoprel tvrdenia, ktorý žalovaný spochybnil aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu. poukázal na neplatnosť jednotlivých zmlúv, ktoré neboli podpísané dvoma štatutárnymi zástupcami tak, ako to bolo predpísané pre konanie štatutárných zástupcov spoločnosti. Uvedená námietka nebola popretá, poukazujúc na zásadu koncentrácie je potrebné aby súd bral zreteľ na uvedené vyjadrenie žalovanej. Rovnako zmluva o postúpení pohľadávky nebola podpísaná osobami oprávnenými na podpisovanie v mene spoločnosti podľa Obchodného zákonníka a vnútorných predpisov Slovenskej sporiteľne. Právny zástupca žalovanej spochybnil platnosť dohody o pristúpení k záväzku a teda aj pasívnu legitimáciu žalovanej v tomto súdnom konaní. Pokiaľ žalovaná strana v konaní poprela a namietla platnosť uzavretej zmluvy, bolo povinnosťou druhej strany preukázať, že zmluva bola platne uzavretá, pričom v tomto smere žalobca neunesol dôkazné bremeno a nepredložil dôkazy osvedčujúce oprávnenosť osôb konať v mene Slovenskej sporiteľne. rovnako aj zmluva o postúpení pohľadávok je neplatná, keď žalobca nepredložil žiaden dôkaz, ktorý by osvedčoval, že G. K. bol oprávnený takúto zmluvu podpisovať, pričom nie je štatutárnym orgánom žalobcu, nebola predložená ani plná moc, na základe ktorej by mohol tento úkon uskutočniť. Rovnako nemá žalovaná dôkaz o tom, že by úver vo výške 8.500,- eur bol skutočne poskytnutý, v konaní tento dôkaz ani nebol predložený, ani len výpis z účtu.

8. V rámci dokazovania sa súd oboznámil s obsahom listín založených v spise, pričom zistil a ustálil nasledovný skutkový a právny stav:

Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že na základe Zmluvy o úvere č. 5078034318 zo dňa 6.10.2015 (č.l. 14-15 spis) právny predchodca žalobcu spoločnosť Slovenská sporiteľňa a.s. poskytla dlžníkovi OLLOX, s.r.o. úver vo výške 8.500 eur na financovanie prevádzkových alebo investičných potrieb dlžníka v súlade s jeho predmetom činnosti, ktorý úver sa zaviazal dlžník splácať v pravidelných mesačných splátkach vo výške 142 eur splatných vždy k 20. dňu v mesiaci počnúc dňom 20.10.2015 až do zaplata poslednej splátky dňa 20.9.2020, s dojednaným úrokom z omeškania 10% ročne. Právny vzťah medzi zmluvnými stranami je obchodný záväzkový vzťah založený zmluvou o úvere podľa § 497 až 502 Obchodného zákonníka, pričom dlžník nespĺňa atribúty spotrebiteľa v zmysle ustanovenia § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka. Dňa 6.10.2015 k predmetnej Zmluve o úvere pristúpila žalovaná, a to na základe Dohody o pristúpení k záväzku (č.l. 21, prehlásenie č. I. 15), podľa § 533 Občianskeho zákonníka, pričom „pristupujúci dlžník podpisom tejto dohody pristupuje k záväzku dlžníka splatiť pohľadávku banky ako i ku všetkým záväzkom dlžníka vyplývajúcim z úverovej zmluvy. Pristupujúci dlžník sa stáva ďalším dlžníkom z úverovej zmluvy popri dlžníkovi a obaja sú zviazaní spoločne a nerozdielne." Súčasťou Zmluvy o úvere ako aj Dohody o pristúpení k záväzku sú Všeobecné obchodné podmienky Slovenskej sporiteľne a.s. (č.l. 16 - 19 spisu), Produktové podmienky pre úvery, bankové záruky a akreditívy Slovenskej sporiteľne a.s. (č.l. 22 - 32 spisu), Sadzobník a podmienky určené zverejnením, za ktorých sa bankový produkt poskytuje, pričom podľa prehlásenia na uvedených dokumentoch sa dlžník ako aj pristupujúci dlžník s obsahom dokumentov oboznámil, čo potvrdili svojim podpisom. Vzťah žalovanej ako pristupujúceho dlžníka k dlžníkovi spoločnosti OLLOX s.r.o. vyplýva z výpisu z obchodného registra na uvedenú spoločnosť (spoločníčka v uvedenej spoločnosti od 7.3.2015 do 6.4.2017).

9. Pristúpenie k záväzku podľa § 533 Občianskeho zákonníka znamená pristúpenie ďalšieho dlžníka do existujúceho záväzkového právneho vzťahu, a to popri pôvodnom dlžníkovi, ide o dvojstranný právny úkon, pre platnosť ktorého sa vyžaduje písomná forma, vyžadujú sa všeobecné náležitosti dohody, ako je označenie zmluvných strán, označenie pôvodného dlžníka, označenie záväzku, ktorý sa zaväzuje tretia osoba splniť. Nezáleží na tom, či ide o splatný dlh alebo nie (rozhodnutie 30Cdo/4720/2007). Pristúpením k záväzku dochádza k zmene subjektov pôvodného záväzkového vzťahu s tým, že sa mení počet dlžníkov, pričom povinnosť pristupujúceho dlžníka nie je viazaná na to, či pôvodný dlžník bol vyzvaný na plnenie alebo nie, pristupujúci dlžník je zviazaný veriteľovi spoločne a nerozdielne s pôvodným

dlužníkom, platí režim pasívnej solidarity vrátane regresu medzi spoludlužníkmi. Veriteľ môže požadovať plnenie od ktoréhokoľvek z dlžníkov, žalobu môže podať len voči niektorému z nich. Z uvedeného dôvodu súd neuznal námietky žalovanej ohľadne nedostatočnej úpravy petitu, keď je žaloba podaná len voči žalovanej.

10. Pokiaľ ide o námietky žalovanej týkajúce sa neplatnosti Dohody o pristúpení k záväzku z dôvodu, že táto dohoda pre neurčite vymedzený predmet záväzku je neplatná, súd argumentuje, že z obsahu predmetnej dohody je zrejmý a určitý záväzok žalovanej ako pristupujúcej dlžníčky, identifikovaný v bode II. Dohody s odkazom na úverovú zmluvu v bode I. Dohody, pričom len samotná formulácia (úver, úverová pohľadávka, pohľadávka banky) nespôsobuje neurčitost', nezrozumiteľnosť a tým neplatnosť zmluvy, keď žalovaná svojím podpisom potvrdila, že sa podrobne oboznámila s obsahom všetkých práv a všetkých povinností, ktoré jej vyplývajú z Úverovej zmluvy, ako i s ekonomickou a finančnou situáciou dlžníka. Jej záväzok je teda vymedzený určitým spôsobom, zrozumiteľne, nevzbudzujúcim žiadne pochybnosti o tom, čo je predmetom Dohody.

11. Pokiaľ žalovaná namietla charakter sporu, keď podľa jej tvrdení ide o spotrebiteľský spor, keď žalovaná má postavenie spotrebiteľa, nakoľko v čase údajného podpisovania zmluvy nebola podnikateľom a takéto postavenie nemá ani dnes, preto predmetná dohoda má zakladať vznik právneho vzťahu v zmysle § 533 Občianskeho zákonníka, čo potvrdzuje jej záver o postavení žalovanej ako spotrebiteľa, súd poukazuje na charakter pôvodného záväzkového vzťahu medzi právnym predchodcom žalobcu - Slovenskou sporiteľňou, a.s. a obchodnou spoločnosťou OLLOX, s.r.o., keď v zmysle Zákona o ochrane spotrebiteľa sa spotrebiteľom rozumie fyzická osoba, ktorá nakupuje výrobky alebo používa pre osobnú potrebu, alebo pre potrebu príslušníkov svojej domácnosti. Žalovaná písomne pristúpila k záväzku spoločnosti OLLOX, s.r.o. ako fyzická osoba, ale nie ako spotrebiteľ, pretože jej neboli určené žiadne služby, pristúpila do existujúceho právneho vzťahu medzi právnym predchodcom žalobcu - spoločnosťou Slovenská sporiteľňa, a.s. a obchodnou spoločnosťou OLLOX, s.r.o., pričom jej pristúpení k záväzku nedošlo k zmene právneho vzťahu medzi veriteľom a pôvodným dlžníkom, nejedná sa o nový právny vzťah, ale pristúpenie k existujúcemu právnemu vzťahu. Z uvedeného dôvodu sa nejedná o spotrebiteľský vzťah, preto nemožno aplikovať na daný prípad právne predpisy upravujúce práva spotrebiteľa (Uznesenie Krajského súdu v Košiciach 2Cob 44/2016).

12. Žalovaná v ďalšom namietala, že predmetná Dohoda o úvere č. 5078034318, ako aj Dohoda o pristúpení k záväzku, obe zo dňa 06.10.2015 sú neplatnými právnymi úkonmi z dôvodu, že predmetné právne úkony (aj vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 05.09.2018, Zmluva o postúpení pohľadávok č. 1062/2018/CE zo 17.12.2018) neboli podpísané štatutárnymi zástupcami Slovenskej sporiteľne, a.s., pričom podľa výpisu z Obchodného registra Slovenskej sporiteľne, a.s., konanie menom spoločnosti sa realizuje tak, že vo všetkých veciach sú oprávnení konať v mene spoločnosti najmenej dvaja členovia predstavenstva spoločne. Prokurista je oprávnený konať v mene spoločnosti spoločne s ďalším prokuristom. Osoby poverené pri podnikaní spoločnosti určitou činnosťou sú oprávnené konať v mene spoločnosti všetky úkony, ku ktorým pri tejto činnosti obvykle dochádza, pričom sú oprávnené konať spoločne najmenej dve osoby. V mene spoločnosti sú oprávnené konať aj ďalšie osoby, pokiaľ je to určené vo vnútorných predpisoch spoločnosti, alebo pokiaľ je to vzhľadom na ich funkcie alebo pracovné zaradenie obvyklé. Predstavenstvo môže písomne poveriť zamestnancov spoločnosti, aby konali v mene spoločnosti, pričom rozsah oprávnení na povereného zamestnanca musí byť uvedený v písomnom poverení. Podpisovanie pri konaní v mene spoločnosti sa vykonáva tak, že k napísanému alebo vytlačenému obchodnému menu spoločnosti, menám a funkciám podpisujúci pripojí svoj podpis, prokurista s dodatkom označujúcim prokúru. Podľa názoru žalovanej, keďže predmetné právne úkony majú predpísanú písomnú formu, v dôsledku jej nedodržania a nepodpísania ich obsahu príslušným štatutárnym orgánom žalobcu a jeho údajného právneho predchodcu, sú neplatné od počiatku. K uvedenej námietke sa vyjadril žalobca až na pojednávaní prostredníctvom právneho zástupcu, keď samotné dokumenty, ako je zmluva o úvere, nemusí podpisovať štatutárny orgán, ktorý je oprávnený konať v mene spoločnosti, ale aj iné osoby na to poverené, napríklad v danom prípade to bola p. Ing. B. a Ing. V. Z.. Zo žiadneho ustanovenia Obchodného zákonníka nevyplýva, že by zmluvu o úvere museli podpisovať štatutárne orgány Slovenskej sporiteľne. Žalobca má teda za to, že predmetné právne úkony sú platné, pokiaľ ide o zmluvu o postúpení pohľadávok, túto podpísali prokuristi, a to L. J. a RNDr. O. B. (v súlade s údajmi v obchodnom registri). Uzatváranie finančných dokumentov predsa patrí do pôsobnosti peňažného ústavu (v zmysle predmetu obchodnej činnosti zapísaného v obchodnom registri), pričom v tomto prípade jednotlivé finančné dokumenty vytvárajú a podpisujú priamo zamestnanci právnickej

osoby, ktorí konajú v rámci obvyklej pracovnej činnosti, pričom žiadnym dôkazom neboli spochybnené kompetencie jednotlivých zamestnancov peňažného ústavu pri uzatváraní a podpisovaní finančných dokumentov. Námietky žalovanej ostali len v rovine všeobecných tvrdení, preto súd tieto neuznal a uzatvára, že predmetné právne úkony, ktorých platnosť v tomto konaní žalovaná namieta, sú platné.

13. Z vykonaného dokazovania súd mal ďalej za preukázané, že pôvodný dlžník - spoločnosť OLLOX, s.r.o. si neplnila svoje povinnosti vyplývajúce z uzavretej zmluvy o úvere, pričom na ich plnenie bol dlžník opakovane vyzývaný právnym predchodcom žalobcu - Slovenskou sporiteľňou, a. s., a to výzvou zo dňa 10.07.2018 (č.l. 33 spisu + fotokópia nedoručenej zásielky č.l. 33/rub spisu), výzvou zo dňa 10.07.2018 (č.l. 34 spisu + fotokópia doručenky č.l. 35 spisu) bola vyzývaná aj žalovaná ako spoludlžník, pričom dlžník aj spoludlžník boli vyzvaní na úhradu dlžnej sumy 2.671,94 eur ku dňu 10.07.2018. Následne, keďže nedošlo k úhrade dlžnej sumy, právny predchodca žalobcu listom zo dňa 12.09.2018 z dôvodu omeškania so splácaním pohľadávky banky zo zmluvy vyhlásil mimoriadnu splatnosť pohľadávky, ktorá ku dňu 12.09.2018 predstavuje sumu 6.609,90 eur s tým, že oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti pohľadávky bolo doručované dlžníkovi (č.l. 36 - 37 spisu), ako aj žalovanej (č.l. 37 - 38 spisu). Nie je sporné, že k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru došlo dňa 04.09.2018 (č.l. 55 spisu), kedy bola žalovaná v omeškaní s úhradou splátok po čas dlhší ako 3 mesiace (neuhradená splátka 19.08.2018, 19.07.2018, 19.06.2018). Postup právneho predchodcu žalobcu - Slovenská sporiteľňa, a.s. pri vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru je teda v súlade s ustanovením § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka. Žalobca podaním zo dňa 05.09.2018 upozornil žalovanú, že si uplatňuje svoje právo zosplatniť pohľadávku (uvedené tvrdenie žalobcu nie je sporné), a zároveň žalovanú vyzval v lehote 15 dní k dobrovoľnej úhrade pohľadávky, t. j. k zosplatneniu samotného úveru došlo márnym uplynutím lehoty na zaplatenie v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. V tejto súvislosti žalovaná vznesla i námitku premičania uplatneného nároku, pričom s poukazom na ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka, § 103 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže žiadať o zaplatenie celého dlhu, pričom svoje právo môže uplatniť len do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky, inak mu toto právo zaniká. Vyjadreniami žalobcu súd poukazuje na ustálenú rozhodovaciu prax súdov (Krajský súd Bratislava 15CoCsp/13/2020, Krajský súd v Nitre 7Co1XX/2017, Krajský súd v Nitre 5Co/114/2017, pričom žalobca má výlučné oprávnenie určiť, pre nezaplatenie ktorej splátky dôjde k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru.

14. Z dokladov predložených žalobcom mal súd jednoznačne na preukázané, že žalovaná bola v omeškaní so splácaním dlhu po dobu viac ako 3 mesiace, pričom žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru podaním zo dňa 05.09.2018, a to pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 20.08.2018. Mimoriadnu splatnosť úveru teda vyvolala splátka splatná dňom 20.08.2018, keďže žaloba bola podaná na súde dňa 05.02.2020, žalobca si teda svoje právo na zaplatenie zosplatneného dlhu úveru uplatnil v zákonom stanovenej lehote.

15. V súvislosti s námičkou žalovanej ohľadne nedodržania postupu podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, súd mal z dokladov predložených žalobcom (č.l.48-62 spisu) preukázané, že žalovaná bola v omeškaní so splácaním peňažného záväzku voči banke po dobu dlhšiu ako 90 dní, na úhradu omeškaných splátok bola opakovane vyzývaná, postup právneho predchodcu žalobcu bol v súlade s ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách.

16. Pokiaľ ide o postúpenie pohľadávky postupom Slovenská sporiteľňa a.s. na žalobcu a z toho sa odvíjajúcu aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu, v tejto otázke súd nemal žiadne pochybnosti, k postúpeniu pohľadávky došlo Zmluvou o postúpení pohľadávok č. 1062/2018/CE zo dňa 17.12.2018 (č.l.39-44 spisu), ktorej súčasťou je príloha obsahujúca identifikáciu postúpenej pohľadávky (č.l.45), postúpenie pohľadávky bolo oznámené dlžníkovi aj žalovanej (č.l.46 - 47 spisu).

17. Na základe vyššie uvedeného súd potom uznal žalobu žalobcu dôvodnú čo do základu i výšky a priznal žalobcovi žalobou uplatnenú sumu 3.000 eur a v súlade s ust. § 365 a § 369 Obchodného zákonníka aj príslušenstvo pohľadávky, a to dohodnutý úrok z omeškania vo výške 10 % ročne zo sumy 3.000 eur od 18.12.2019, to jest odo dňa nasledujúceho po postúpení pohľadávky.

18. Zároveň súd s poukazom na ust. § 369c ods. 1 Obchodného zákonníka v spojení s § 2 Nariadenia vlády SR 21/2013 Z.z. priznal i náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 40 eur.

19. O trovách konania súd rozhodol s poukazom na ust. § 255 ods. 1 CSP a priznal úspešnému žalobcovi právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať v lehote 15 dní od jeho doručenia odvolanie na Okresnom súde Ružomberok. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. O odvolaní rozhodne Krajský súd v Žiline.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku, sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 Civilného sporového poriadku,

1) Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

2) Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

3) Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 Civilného sporového poriadku, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.